

פי' אורח חיים / קדושים

(1)

פי' אורח חיים

פי' אורח חיים -

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לַטָּהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' וְטָהַרְתֶּם:

"For on this day He shall provide atonement for you to cleanse you; from all your sins before Hashem you shall be cleansed" (Vayikra 16:30).

Arizal

"It is good for a person to have intention during these forty nine days to fix every sin within each of the seven sefirot" (Shaar HaKavanot, Drush HaPesach, Drush 11).

זו בניסן	1. הַיּוֹם יוֹם אֶחָד בְּעֶמְר.
הסדר שבחסד	
זי בניסן	2. הַיּוֹם שְׁנַי יָמִים בְּעֶמְר.
גבורה שבחסד	
יח בניסן	3. הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים בְּעֶמְר.
תפארת שבחסד	
יט בניסן	4. הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים בְּעֶמְר.
נצח שבחסד	
כ בניסן	5. הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים בְּעֶמְר.
דוד שבחסד	
כא בניסן	6. הַיּוֹם שֵׁשָׁה יָמִים בְּעֶמְר.
יסוד שבחסד	

פי' אורח חיים / קדושים

Talmud Sota 14b

דרש ר' שמלאי תורה תחלתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים דכתיב ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתבות עור וילבישם וסופה גמילות חסדים דכתיב ויקבר אותו בגיא

Talmud Sukkah 49b

ת"ר בשלשה דברים גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה צדקה בממונו גמילות חסדים בין בגופו בין בממונו צדקה לעניים גמילות חסדים בין לעניים בין לעשירים צדקה לחיים גמילות חסדים בין לחיים בין למתים

פי' אורח חיים / קדושים

"The sacrifice of the Omer comes from barley, which is the food of animals. [Thus, the Omer symbolizes the "nefesh behemit," the animal soul within man.] When the animal soul ascends to its lofty source, and with its mighty strength inclines to holiness, the mighty love of God celebrates. By the same token, when the collective nation sacrifices its material abilities, consecrating them to the Lord, the nation is united in its will with the will of the Lord, God of the Universe. (Olat Re'iyah vol. 1, p. 417).

תפיסת יסוד הכח הבהמי המשותף לאדם ולבהמה, הכלול במהותם של השעורים, המתכלל בעומר, כשהוא עולה למזבח בהקרבתו, ובכוונתו שהיא נטיעת רצונו של הכלל לצד העילוי והקדש, עושה תסיסה גדולה לשבח בכל הנפשות, ובכל צדדי החיים וההוויה, השייכים להן. (עולת ראייה חלק א, דף תי"ז)

ואהבת לרעך כמוך, אני ה' (ויקרא י"ט:י"ח)
You shall love your fellow person like yourself, I am Hashem (Vayikra 19:18)

(2)

אֲנִי אֶן עִוֵּן

והנה על ידי קיום הדברים הנ"ל, להיות גופו נבזה ונמאס בעיניו, רק שמחתו תהיה שמחת הנפש לבדה

Acting on the advice mentioned above — to view one's body with scorn and contempt, and to find joy in the joy of the soul alone —

הרי זו דרך ישרה וקלה לבא לידי קיום מצות ואהבת לרעך כמוך, לכל נפש מישראל למגדול ועד קטן

is a direct and easy path toward fulfilling the mitzvah,¹ "You shall love your fellow as yourself," with regard to every Jew both great and small — in spiritual stature.

כי מאחר שגופו נמאס ומתועב אצלו, והנפש והרוח, מי יודע גדולתן ומעלתן בשרשן ומקורן באלקים חיים

Since his body is despised and loathsome he will not love himself on account of his body more than he loves his fellow; and as for the soul and spirit, the differences between his own soul and that of his fellow surely will not diminish the love between them, for who can know their (the soul and spirit's) greatness and excellence in their source and root — the living G-d?

How, then, can one claim that his soul is superior to his fellow's?

בשגם שכולן מתאימות, ואב אחד לכולנה

Furthermore, they are actually all equal;² and not only equal yet separate, but, furthermore, they all have one father — one source, and within their source they all comprise one entity.

ולכן נקראו כל ישראל אחים ממש מצד שורש נפשם בה' אחד

It is on account of this common root in the One G-d that all of Israel are called "brothers" — in the full sense of the word, and not only figuratively, in the sense of "relatives" or "similar in appearance" and the like;³

רק שהגופים מחולקים

only the bodies are distinct from each other.

This explains how it is at all possible to demand that one love his fellow as he loves himself. Self-love is innate, natural to man; love for one's fellow is not. How can a generated love match a natural one

According to the principle stated here, this is readily understood. One Jew need not create a love for another. The love is an inborn characteristic of his soul, on account of its root in G-dliness which is common to all souls; it is as natural as the love between brothers.

ולכן העושים גופם עיקר ונפשם טפלה אי אפשר להיות אהבה ואחווה אמיתית ביניהם אלא התלויה בדבר לבדה

Therefore, there can be no true love and fraternity between those who regard their bodies as primary and their souls secondary, but only a love based on an external factor.